Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

15. juuni 2017 *

Eelotsusetaotlus — Dumping — Määrus (EÜ) nr 1472/2006 — Teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite import — Rakendusmääruse (EL) nr 1294/2009 kehtivus — Aeguvate dumpinguvastaste meetmete läbivaatamise menetlus — Sõltumatu importija — Väljavõtteline uuring — Euroopa Liidu huvid

Kohtuasjas C-349/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel'i (Brüsseli hollandikeelne esimese astme kohus, Belgia) 3. juuni 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. juunil 2016, menetluses

T.KUP SAS

versus

Belgische Staat,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president M. Vilaras (ettekandja), kohtunikud M. Safjan ja D. Šváby,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— T.KUP SAS, esindajad: *advocaat* A. Tallon ja *advocaat* D. Geernaert,

— Belgia valitsus, esindajad: C. Pochet ja M. Jacobs,

— Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: H. Marcos Fraile, keda abistas *avocată* N. Tuominen,

— Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja T. Maxian Rusche,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada asi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas hinnata nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1294/2009, millega pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT 2009, L 352, lk 1), kehtivust nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on muudetud nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 461/2004 (ELT 2004, L 77, lk 12; ELT eriväljaanne 11/10, lk 150) (edaspidi „dumpinguvastane algmäärus“), artikli 2, artikli 3, artikli 11 lõigete 2, 5 ja 9, artikli 17 lõike 1 ning artikli 21 suhtes.

2 Taotlus on esitatud vaidluses, mille poolteks on T.KUP SAS ja Belgia riik, ning see puudutab selliste dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmist, mida T.KUP SAS tasus Hiinast ja Vietnamist pärit jalatsite impordilt.

Õiguslik raamistik

3 Dumpinguvastase algmääruse artikli 6 lõikes 8 on ette nähtud:

„Muudel kui artiklis 18 märgitud asjaoludel huvitatud isikute esitatud ja otsuste aluseks oleva teabe paikapidavust kontrollitakse võimalikult põhjalikult.“

4 Määruse artiklis 11 on sätestatud:

„[…]

2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või ühenduse tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine. Sellisele tõenäosusele võivad viidata näiteks tõendid dumpingu ja kahju jätkumise kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et need osutavad edasise kahjustava dumpingu tõenäosusele.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies antakse eksportijatele, importijatele, ekspordiriigi esindajatele ning ühenduse tootjatele võimalus läbivaatamistaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse Euroopa [Liidu] Teatajas kohasel ajal käesolevas lõikes määratud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on ühenduse tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt teisele lõigule. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva lõike alusel.

[…]

5. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätted, kohaldatakse kõigi käesoleva artikli lõigete 2–4 kohaste läbivaatamiste suhtes. Lõigete 2 ja 3 kohane läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast. Igal juhul tuleb kõik niisugused läbivaatamised lõpule viia 15 kuu jooksul alates algatamisest. Kõik lõike 4 kohaselt tehtud läbivaatamised tuleb igal juhul lõpule viia üheksa kuu jooksul alates algatamisest. Kui lõike 2 kohaselt tehtav läbivaatus algatatakse samal ajal, kui sama menetluse raames tehakse lõike 3 kohast läbivaatust, viiakse lõike 3 kohane läbivaatus lõpule samaks tähtajaks, mis on ette nähtud lõike 2 kohasele läbivaatusele.

Komisjon esitab nõukogule ettepaneku meetmete kohta hiljemalt üks kuu enne eespool nimetatud tähtaegade lõppemist.

Kui uurimine ei ole eespool nimetatud tähtaegadeks lõpetatud:

— meetmete kehtivus lõpeb, kui tegu on lõike 2 kohase uurimisega,

— meetmete kehtivus lõpeb, kui lõigete 2 ja 3 kohased uurimised on tehtud paralleelselt, kui lõike 2 kohane uurimine algatati samal ajal kui lõike 3 kohane läbivaatus toimus sama menetluse raames või kui niisugused läbivaatused algatati samal ajal või

— meetmed jäävad muutmata, kui tegu on lõigete 3 ja 4 kohaste uurimistega.

Teatis meetmete tegeliku kehtivuse lõppemise või edasise kohaldamise kohta käesoleva lõike kohaselt avaldatakse seejärel Euroopa Liidu Teatajas.

[…]

9. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes sama metoodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artiklit 17.

[…]“.

5 Määruse artikli 17 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Juhul kui kaebuste esitajaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on palju, võib uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.“

6 Määruse artiklis 21 on ette nähtud:

„1. Otsus selle kohta, kas ühenduse huvid nõuavad sekkumist, peab põhinema kõigi huvide, sealhulgas kodumaise tootmisharu, kasutajate ja tarbijate huvide hindamisel tervikuna; käesoleva artikli alusel tehakse otsus üksnes siis, kui kõigile isikutele on lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad

teatavaks. Sellisel uurimisel pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava dumpingu kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Tuvastatud dumpingu ja kahju põhjal kindlaksmääratud meetmeid ei või kohaldada, kui ametiasutused võivad kogu esitatud teabe põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole ühenduse huvides.

2. Et ametiasutustel oleks kindel alus kõikide vaadete ja kogu teabe arvessevõtmiseks selle üle otsustamisel, kas meetmete kehtestamine on ühenduse huvides või mitte, võivad kaebuse esitajad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid dumpinguvastast tollimaksu käsitleva uurimise algatamise teates näidatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile teavet anda. Teave või selle kokkuvõte tehakse kättesaadavaks teistele käesolevas artiklis nimetatud isikutele ja neil on õigus sellele vastata.

3. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et nad ära kuulataks. Taotlused rahuldatakse, kui need on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ja kui neis on näidatud põhjused, miks kõnealused isikud tuleks ühenduse huvides ära kuulata.

4. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad esitada arvamusi mis tahes kehtestatava ajutise tollimaksu kohaldamise kohta. Arvamused peavad laekuma ühe kuu jooksul alates selliste meetmete kohaldamisest, et neid arvesse võetaks, ning arvamused või nende kokkuvõtted tehakse kättesaadavaks teistele isikutele, kellel on õigus arvamustele vastata.

5. Komisjon kontrollib põhjalikult nõuetekohaselt esitatud teavet ja selle tüüpilisuse määra ning edastab analüüsi tulemused koos oma arvamusega nõuandekomiteele. Komisjon võtab igas oma ettepanekus, mis on tehtud artikli 9 alusel, arvesse komitee esitatud seisukohtade tasakaalu.

6. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et faktid ja kaalutlused, mille põhjal lõplik otsus tõenäoliselt tehakse, tehakse neile kättesaadavaks. Selline teave tehakse kättesaadavaks niipalju kui võimalik ning see ei piira komisjoni või nõukogu hilisema võimaliku otsuse kohaldamist.

7. Teavet võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.“

7 Määruse nr 1294/2009 põhjendustes 12, 13, 34–38, 489, 490 ja 502 on märgitud:

„(12) Asjaomaste riikide uurimisaluste eksportivate tootjate, liidu tootjate ja importijate suurt arvu silmas pidades nähti algatamisteatega ette väljavõttelise uuringu kasutamine vastavalt [dumpinguvastase] algmääruse artiklile 17.

(13) Selleks et komisjon saaks otsustada, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ja vajaduse korral valimi moodustada, paluti eksportivatel tootjatel ja nende nimel tegutsevatel esindajatel ning liidu tootjatel ja importijatel endast teada anda ning esitada algatamisteates nimetatud teave.

[…]

(34) Olemasoleva teabe põhjal võeti ühendust 139 importijaga. Valimi moodustamise küsimustikule vastas 22 sõltumatut importijat, kellest 21 nõustus valimis osalema. Nende esitatud andmete kohaselt moodustas kõnealuse 21 importija import 12% vaatlusaluse toote [Hiina Rahvavabariigi]st pärinevast impordist ja 40% Vietnamist pärinevast impordist (läbivaatamisega seotud uurimisperioodil).

(35) Viis suurimat importijat (Adidas, Clarks, Nike, Puma ja Timberland) esindasid umbes 18% asjaomasest impordist, sest nad teatasid suuremahulisest impordist seoses mõlema riigiga. Seetõttu leiti, et nendest viiest äriühingust koosnev valim oleks representatiivne [dumpinguvastase] algmääruse artikli 17 lõike 1 tähenduses, st impordimahu poolest.

(36) Selleks et paremini kajastada importijate geograafilist jaotust ja erinevaid imporditavate jalatsite liike, lisati valimisse siiski veel kolm importijat. Sellega seoses nähtus tagasi saadetud valimi moodustamise küsimustikest, et paljude vastanud importijate impordimahud olid palju väiksemad ning nad importisid vähem tuntud/moodsaid kaubamärke või kõrgema hinnataseme jalatseid. Tundus, et nimetatud väiksemate importijate ärimudel ja tootevalik erinesid kõige suuremate importijate omast ning need väiksemad importijad koos võiksid moodustada olulise osa asjaomasest impordist. Seetõttu peeti oluliseks, et ka need importijad oleksid esindatud, sest nende äriühingute tegelik majanduslik olukord võib olla erinev eespool põhjenduses 35 nimetatud suurte importijate omast.

(37) Neil põhjustel koostati kaheksast importijast koosnev valim, kuhu kuulus viis suurimat importijat ja kolm väiksemat importijat. Nad esindasid umbes 10% [Hiina Rahvavabariigi]st pärinevast impordist ja umbes 34% Vietnamist pärinevast impordist.

(38) Kõik koostööd tegevad importijad, kes andsid märku oma valmisolekust koostööd teha, said võimaluse valimi kohta märkusi esitada. Valimisse kaasatud äriühingutele saadeti täitmiseks küsimustikud. Seitse valimisse kaasatud äriühingut vastasid ettenähtud tähtaja jooksul. Kaheksas valimisse kaasatud äriühing, kes koostööd ei teinud, tuli lõpuks valimist välja arvata.

[…]

(489) Teisest küljest ei olnud ajavahemikul alates 2006. aastast kuni läbivaatamisega seotud uurimisperioodi lõpuni dumpinguvastaste tollimaksude mõju importijatele, jaemüüjatele/turustajatele ja tarbijatele ebaproportsionaalne. Meetmete kohaldamise jätkamise korral ja eeldusel, et tarbijate nõudlus väheneb majanduskriisi tõttu veelgi, on äärmiselt tõenäoline, et dumpinguvastaste tollimaksude mõju kõigile osalejatele on suurem kui varem. Võttes arvesse importijate üldiselt head olukorda ja kinnitust leidnud paindlikkust ning nende jaemüüjate/turustajate üldist tugevat turupositsiooni, kes saavad oma tootevalikut olulisel määral mitmekesistada, võib siiski eeldada, et need majandustegevuses osalejad ei kanna lühemas kuni keskpikas perspektiivis ebaproportsionaalset kahju. Tarbijate jaoks ei kaasnenud dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisega märgatavat hinnatõusu ning võttes samuti arvesse läbivaatamisega seotud uurimisperioodi järgse analüüsi tulemusi, ei ole märke sellest, et tarbijahinnad tulevikus ebaproportsionaalsel määral kasvaksid.

(490) Kokkuvõtteks võib öelda, et uurimine ei paljastanud mingeid tungivaid põhjusi dumpinguvastaste meetmete kohaldamise lõpetamiseks.

[…]

(502) Väideti, et puudub meetmete lõpetamisega importijatele kaasneda võiva kasu analüüs. Sellega seoses märgitakse, et dumpinguvastase algmääruse artikli 21 sõnastuse põhjal tuleb analüüsida, kas dumpinguvastaste meetmete mittekehtestamiseks on mõjuvad põhjused. Aegumise läbivaatamise raamistikus tähendab see, et tuleb analüüsida, kas esineb mõjuvaid põhjusi meetmete lõpetamiseks, st on vaja välja selgitada nimetatud meetmete pikendamise negatiivne mõju ja seda võrrelda kasuga liidu tootmisharule, et hinnata, kas negatiivne mõju on ebaproportsionaalne. Seega tuleks vastupidist stsenaariumi, st meetmete lõpetamist juriidilisest seisukohast täiendavalt analüüsida üksnes juhul, kui on konkreetseid tõendeid, et see kujutaks endast importijatele, jaemüüjatele või tarbijatele ebaproportsionaalset koormat. Selliseid tõendeid ei leitud. Sellest hoolimata, ehkki üksnes teoreetiliselt, võib meetmete kokkulangemise tõenäolise mõju kohta importijatele, jaemüüjatele ja tarbijatele öelda järgmist. Importijate puhul ilmnes uuringust, et teatava osa nende kaotatud kasumist ajavahemikul alates 2005. aastast kuni läbivaatamisega seotud uurimisperioodini võib omistada tasutud dumpinguvastastele tollimaksudele. Kui meetmed peaksid kokku langema ja kõik muud kulud jääma samaks, siis kõnealused kulud kaoksid ja sellega seoses võiks kasumlikkus tõusta kõrgemale kui uurimisel

tuvastatud ligikaudu 20%. Jaemüüjate puhul ei ole toimikus leiduva teabe põhjal selge, kas meetmete kehtetuks tunnistamine oleks neile kasulik, sest valimisse kaasatud importijad ei kohandanud impordihindade langemisel alati jaemüügihindu, nagu ilmneb ajavahemiku alates 2007. aastast kuni läbivaatamisega seotud uurimisperioodini impordihindade aritmeetilise keskmise ja jaemüügihindade aritmeetilise keskmise võrdlusest.

Rääkides mõjust tarbijatele on veelgi ebatõenäolisem, et meetmete kehtetuks tunnistamine tooks kaasa hinnalanguse, arvestades, et jaemüügihinnad jäid ajavahemikul alates 2005. aastast kuni läbivaatamisega seotud uurimisperioodini enamjaolt stabiilseks hoolimata ka impordihindade kõikumisest. Lisaks on ebatõenäoline ka see, et tarbijad saaksid kasu laienenud valikust, arvestades, et toimikus puuduvad tõendid selle kohta, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine oleks mõjutanud tarbijate valikuvõimalusi. Ühelgi juhul ei saa miski sellest kõigest muuta lõppjäreldust, et meetmete kehtetuks tunnistamiseks puuduvad mõjuvad põhjused.“

8 Määruse nr 1294/2009 artikli 1 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevaga kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit järgmiste CN-koodide alla liigitatavate nahast või komposiitnahast pealsetega jalatsite impordile, välja arvatud spordijalatsid, jalatsid, mille valmistamisel kasutatakse eritehnoloogiat, tuhvlid ja muud toajalatsid ning varbakaitsega jalatsid: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00 […]“.

[…]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

9 T.KUP, mille registrijärgne asukoht on Toulouse’is (Prantsusmaa), importis ajavahemikul 28. juunist 2006 kuni 24. jaanuarini 2011 Antwerpeni (Belgia) sadama kaudu 26 laadungit Hiinas toodetud jalatseid, mille ta omandas Taiwani turustajalt Eastern Shoes Collection Co. Ltd ja millele kehtestati 16,5% dumpinguvastane tollimaks vastavalt komisjoni 23. märtsi 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 553/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud (ELT 2006, L 98, lk 3); nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 275, lk 1, ja parandus ELT 2007, L 130, lk 48), ja määrusele nr 1294/2009.

10 27. juunil 2012 esitas T.KUP Antwerpeni (Belgia) tolliasutusele nõude tasutud dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmiseks, tuginedes 2. veebruari 2012. aasta kohtuotsusele Brosmann Footwear (HK) jt *vs.* nõukogu (C-249/10 P, EU:C:2012:53).

11 Tagasimaksmise nõue jäeti 14. septembri 2012. aasta otsusega rahuldamata. T.KUP vaidlustas 25. veebruaril 2013 selle otsuse Antwerpeni tollimaksude ja aktsiiside eest vastutavas asutuses (Belgia). Vastutav asutus teatas T.KUP-le 18. aprillil 2013 kavatsusest tema nõue rahuldamata jätta.

12 7. juunil 2013 teatas vastutav asutus T.KUP-le, et ta peatab otsuse tegemise niikauaks, kui tehakse otsus näidiskohtuasjades.

13 T.KUP esitas ettenähtud tähtaja jooksul otsuse tegemata jätmise tõttu 24. oktoobril 2013 vaide ning seejärel vaide suhtes otsuse tegemata jätmise peale 2. septembril 2014 kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtusse.

14 Neil asjaoludel otsustas Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Brüsseli hollandikeelne esimese astme kohus, Belgia) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas määrus nr 1294/2009 ei kehti põhikohtuasjas käsitletava importija suhtes dumpinguvastase algmääruse artikli 17 lõike 1 rikkumise tõttu, kuna komisjon tegi dumpinguvastaste meetmete läbivaatamisel – ainult kaheksast importijast koosnevat valimit hõlmava – väljavõttelise uuringu, kuigi uurida tuli ülevaatlikul arvul importijaid, nimelt 21 importijat?

2. Kas määrus nr 1294/2009 ei kehti põhikohtuasjas käsitletava importija suhtes dumpinguvastase algmääruse artikli 11 lõike 2 kolmanda lõigu rikkumise tõttu, kuna komisjon jättis esitatud tõendid dumpinguvastaste meetmete läbivaatamisel piisavalt arvesse võtmata seetõttu, et ta kaasas valimisse viis suurt ja ainult kolm väikese suurusega importijat ja võttis peale selle arvesse peamiselt viie suure importija andmeid?

3. Kas määrus nr 1294/2009 ei kehti põhikohtuasjas käsitletava importija suhtes dumpinguvastase algmääruse artiklite 2 ja 3 või artikli 11 lõigete 2, 5 ja 9 rikkumise tõttu, kuna komisjonil ei olnud dumpinguvastaste meetmete läbivaatamisel piisavalt andmeid tuvastamiseks, et dumpinguhinnaga import jätkub ja tekitab kahju?

4. Kas määrus nr 1294/2009 ei kehti põhikohtuasjas käsitletava importija suhtes dumpinguvastase algmääruse artikli 21 rikkumise tõttu, kuna komisjon nõuab dumpinguvastaste meetmete läbivaatamisel, et esineksid teatud kindlad pidepunktid selle kohta, et importijale pannakse pikendamise tõttu ebaproportsionaalselt suur koormus?“

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

15 Euroopa Liidu Nõukogu väitis kirjalikes seisukohtades, et eelotsusetaotlus tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus ei kontrollinud iseseisvalt määruse nr 1294/2009 kehtivust, vaid piirdus T.KUP sellekohaste kahtluste edastamisega.

16 Tuleb meenutada, et lojaalsest koostööst, mille vaimus tuleb eelotsusemenetlust läbi viia, tuleneb, et liikmesriigi kohtul tuleb eelotsusetaotluses esitada need täpsed põhjused, miks ta peab liidu õiguse teatavate õigusnormide tõlgendamise või kehtivuse küsimustele antavat vastust vaidluse lahendamisel vajalikuks (kohtuotsused, 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 24, ning 4.5.2016, Philip Morris Brands jt, C-547/14, EU:C:2016:325, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

17 Seetõttu on oluline, et siseriiklik kohus tooks eelkõige välja täpsed põhjused, mille tõttu ta on hakanud liidu õiguse teatavate õigusnormide kehtivuses kahtlema, ning esitaks kehtetuse alused, millega seetõttu tuleb tema arvates arvestada. Selline nõue ilmneb samuti Euroopa Kohtu kodukorra artikli 94 punktist c (kohtuotsused, 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 25, ning 4.5.2016, Philip Morris Brands jt, C-547/14, EU:C:2016:325, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika) ning soovitustest siseriiklikele kohtutele eelotsuse taotlemiseks (ELT 2012, C-338, lk 1, punkt 22) (vt selle kohta kohtumäärus, 11.1.2017, Boudjellal, C-508/16, ei avaldata, EU:C:2017:6, punkt 22).

18 Lisaks tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et eelotsusetaotluses esitatud teave ei võimalda mitte üksnes Euroopa Kohtul tarvilikku vastust anda, vaid annab ka liikmesriikide valitsustele ja teistele huvitatud isikutele võimaluse esitada Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 23 alusel oma seisukohad. Euroopa Kohtul tuleb kontrollida, et see võimalus oleks tagatud, võttes arvesse,

et viidatud artikli alusel toimetatakse huvitatud isikutele kätte ainult eelotsusetaotlused koos tõlkega iga liikmesriigi ametlikku keelde, mitte aga siseriikliku kohtuasja toimik, mille võib olla Euroopa Kohtule edastanud eelotsusetaotluse esitanud kohus (kohtuotsused, 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 26, ning 4.5.2016, Philip Morris Brands jt, C-547/14, EU:C:2016:325, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).

19 Eelotsusetaotlusest selgub küll kokkuvõtlikult, kuid sellegipoolest selgelt, et eelotsusetaotluse esitanud kohus siiski analüüsis väiteid, mille T.KUP esitas määruse nr 1472/2006 ja määruse nr 1294/2009 kehtetuse kohta. Esiteks lükkas ta põhjendamatuse tõttu tagasi esimese võimalusena esitatud argumendid määruse nr 1472/2006 kehtetuse kohta ning seetõttu keeldus Euroopa Kohtule selle eelotsuse küsimuse esitamisest, mille T.KUP palus tal esitada. Teiseks aga analüüsis ta teise võimalusena esitatud argumente määruse nr 1294/2009 kehtetuse kohta ning asus seisukohale, et need on asjakohased.

20 Pealegi oli nii nõukogul ja Euroopa Komisjonil kui ka Belgia valitsusel võimalik esitada eelotsuse küsimuste kohta oma seisukohad.

21 Sellest tuleneb, et eelotsusetaotlus on vastuvõetav.

Sisulised küsimused

Esimene, teine ja kolmas küsimus

22 Kolme esimese küsimusega, mis on seotud ja mida tuleb koos analüüsida, küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt, kas määrus nr 1294/2009 on kehtetu, kuna institutsiooni kaasatud importijate valim ei olnud dumpinguvastase algmääruse artikli 11 lõike 2 kolmanda lõigu ja artikli 17 lõike 1 nõudeid arvestades piisavalt representatiivne, mistõttu neil ei olnud piisavalt andmeid dumpingu ja seega liidu tootmisharule kahju olemasolu tuvastamiseks.

23 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, nagu nähtub määruse nr 1294/2009 põhjendustest 12 ja 13, et asjaomaste riikide uurimisaluste eksportivate tootjate, liidu tootjate ja importijate suurt arvu silmas pidades nähti algatamisteatega ette väljavõttelise uuringu kasutamine vastavalt dumpinguvastase algmääruse artiklile 17.

24 Teiseks tuleb meenutada, et dumpinguvastase algmääruse artikli 17 lõikes 1 on ette nähtud kaks väljavõttelise uuringu meetodit. Uurimine võib nimelt piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida (vt selle kohta kohtuotsus, 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 86).

25 Käesoleval juhul nähtub määruse nr 1294/2009 põhjendustest 34–37, et kui olemasoleva teabe põhjal võeti ühendust 139 importijaga ja valimi moodustamise küsimustikule vastas 22 sõltumatut importijat, otsustas komisjon viiest suurimast sõltumatust importijast, kelleks olid Adidas, Clarks, Nike, Puma ja Timberland, kes esindasid 18% asjaomasest impordist, ning veel kolmest importijast koosneva valimi kasuks, selleks et paremini kajastada importijate geograafilist jaotust ja erinevaid imporditavate jalatsite liike. See valim esindas 10% Hiinast pärinevast impordist ja umbes 34% Vietnamist pärinevast impordist. Määruse nr 1294/2009 põhjenduses 38 on siiski märgitud, et kaheksast valimisse kaasatud äriühingust vastasid seitse äriühingut neile saadetud küsimustikule, mistõttu kaheksas arvati valimist lõpuks välja.

26 Nagu nõukogu ja komisjon oma kirjalikes seisukohtades esile tõid, koostati importijate valim dumpinguvastase algmääruse artikli 17 lõikes 1 ette nähtud väljavõttelise uuringu teise meetodi kohaselt, kusjuures komisjon tugines valimi koostamisel põhiliselt impordimahule, valides viie peamise importija sinna kaasamise, nagu selgub määruse nr 1294/2009 põhjendusest 35. Määruse põhjenduses 36 on siiski täpsustatud, et komisjon otsustas samuti täiendada esialgset valikut, võttes arvesse kolme täiendavat importijat, selleks et paremini kajastada importijate geograafilist jaotust ja erinevaid imporditavate jalatsite liike.

27 Pealegi tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on juba otsustanud, et institutsioonidel on valimi koostamisel ulatuslik kaalutlusõigus (vt selle kohta kohtuotsus, 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 93), mistõttu liidu kohtul tuleb kontrollimise käigus üksnes välja selgitada, kas valik ei põhine sisuliselt ebatäpsetel asjaoludel ega ole tehtud ilmset hindamisviga.

28 Sellega seoses tuleb tõdeda, et kuigi 139 importijast, kellega ühendust võeti, ei tundu 21 importijat, kes olid valmis valimis osalema, olevat kokkuvõttes väga suur arv, on selge, et T.KUP ei esitanud mingeid andmeid, mis viiksid järeldusele, et institutsioonid on väljavõttelist uuringut kasutades ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire.

29 T.KUP ei vaidlusta siiski mitte väljavõttelise uuringu kasutamise valikut, vaid väljavõttelise uuringu koosseisu, mida ta sisuliselt ei pea piisavalt representatiivseks.

30 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et dumpinguvastase algmääruse artikli 17 lõike 1 kohaselt võib juhul, kui kaebuste esitajaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on palju, valimi koosseisu kindlaks määrata kahe alternatiivse meetodi abil. Nimelt võib uurimine piirduda põhjendatud hulga poolte, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid. Uurimine võib samuti piirduda, kusjuures see on institutsioonide enda otsustada, suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

31 Sellest tuleneb, et kui liidu institutsioonid valivad teise väljavõttelise uuringu meetodi, on neil teatud paindlikkus, mis on seotud prognoosiva hindamisega, mida neil on mõistlikult võimalik saavutada neile uurimise jaoks ette nähtud aja jooksul.

32 Dumpinguvastaste meetmete läbivaatamist käsitlevad uurimised tuleb dumpinguvastase algmääruse artikli 11 lõike 5 kohaselt aga läbi viia hoolikalt ja need tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast, kusjuures tuleb täpsustada, et institutsioonidel on dumpinguvastase algmääruse artikli 6 lõike 8 kohaselt samuti kohustus võimalikult põhjalikult kontrollida huvitatud isikute esitatud ja otsuste aluseks oleva teabe paikapidavust.

33 Põhikohtuasja asjaoludel näib komisjoni valim, mis küll koosneb üksnes kaheksast importijast, moodustades 10% Hiinast pärinevast impordist ja 34% Vietnamist pärinevast impordist, olevat märkimisväärne. Komisjoni hinnang põhineb andmetel, mis kajastavad ühte kolmandikku Vietnamist pärinevast impordist. Kuigi 10% Hiinast pärinevast impordist võib esmapilgul tunduda vähe, tuleb seda käsitleda koos Hiina ekspordimahuga selles sektoris. Pealegi valisid nõukogu ja komisjon viis kõige suuremat importijat ja kolm teist importijat, selleks et paremini kajastada importijate geograafilist jaotust ja erinevaid imporditavate jalatsite liike.

34 Lõpuks ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohus ega T.KUP esitanud mingeid tõendeid, mis võimaldaksid tuvastada, et teiste importijate kaasamine valemisse oli selleks hädavajalik, et seda valimit saaks importijate geograafilise jaotuse ja erinevate imporditavate jalatsite liikide seisukohast pidada tegelikult representatiivseks.

35 Neil asjaoludel ei näi, et asjaomased institutsioonid rikkusid importijate valimi koostamisel neile kohaldatavaid õigusnorme või neile antud kaalutlusõigust.

36 Esimese, teise ja kolmanda küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada määruse nr 1294/2009 kehtivust.

Neljas küsimus

37 Neljanda küsimusega küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt, kas määrus nr 1294/2009 on õigusvastane, kuna komisjon nõudis dumpinguvastase algmääruse artiklit 21 rikkudes sõltumatutelt importijatelt nagu T.KUP, et nad tõendaksid rohkemate tõenditega, et dumpinguvastaste tollimaksude rakendamise pikendamine on neile ebaproportsionaalne koormus.

38 T.KUP väitis kirjalikes seisukohtades täpsemalt, et määruse nr 1294/2009 põhjendused 406, 458 ja 502 tõendavad eelkõige, et liidu huvide hindamisel pidas komisjon tootjaid olulisemaks kui importijaid, mis kujutab endast ebavõrdset kohtlemist, mis rikub dumpinguvastase algmääruse artiklit 21.

39 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et nõukogu ja komisjon analüüsisid liidu huvide küsimust määruse nr 1294/2009 põhjendustes 388–490 ning sõltumatute importijate huvisid põhjendustes 408–458. Määruse põhjenduses 489 tõdesid institutsioonid, et dumpinguvastaste tollimaksude mõju importijatele eelkõige ajavahemikul nende kehtestamisest kuni läbivaatamisega seotud uurimisperioodini ei olnud ebaproportsionaalne. Nad jõudsid sama määruse põhjenduses 490 järeldusele, et läbivaatamisega seotud uurimine ei paljastanud mingeid tungivaid põhjusi dumpinguvastaste meetmete kehtetuks tunnistamiseks.

40 Pealegi analüüsisid institutsioonid määruse nr 1294/2009 põhjendustes 497–504 pärast lõplike järelduste teatavakstegemist poolte esitatud seisukohti.

41 Nimelt täpsustasid nõukogu ja komisjon määruse põhjenduses 502, et dumpinguvastase algmääruse artikli 21 sõnastuse põhjal tuleb neil meetmete aegumise läbivaatamisel analüüsida, kas dumpinguvastaste meetmete kehtetuks tunnistamiseks on mõjuvad põhjused, ning seega on vaja välja selgitada nimetatud meetmete pikendamise negatiivne mõju ja seda võrrelda kasuga liidu tootmisharule, et hinnata, kas negatiivne mõju on ebaproportsionaalne. Seega tuleks vastupidist stsenaariumi, see tähendab meetmete lõpetamist analüüsida üksnes juhul, kui on „konkreetseid tõendeid“, et see kujutaks endast importijatele „ebaproportsionaalset koormat“. Käesolevas asjas ei ole selliseid tõendeid aga leitud. Pealegi on nimetatud põhjenduses märgitud, et igal juhul näitas uurimine, et teatava osa importijate kaotatud kasumist võib omistada tasutud dumpinguvastastele tollimaksudele, ning kui meetmete kohaldamine lõpetataks, võiks kasumlikkus tõusta kõrgemale kui uurimisel tuvastatud ligikaudu 20%.

42 Seejärel tuleb meenutada, et dumpinguvastase algmääruse artikli 21 lõige 1 paneb liidu institutsioonidele, kel tuleb kindlaks teha, kas dumpinguvastaste meetmete kehtestamine või pikendamine on liidu huvides, kohustuse hinnata tervikuna kõigi, sealhulgas liidu tootmisharu, kasutajate ja tarbijate huve, pöörates erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava dumpingu kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Selline otsus tehakse üksnes siis, kui kõigile isikutele on selle artikli lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad teatavaks.

43 Nii näeb dumpinguvastase algmääruse artikli 21 lõige 2 ette, et erinevatel huvitatud isikutel, sealhulgas importijatel on ühelt poolt õigus esitada oma seisukoht ja anda komisjonile teavet, ning teiseks esitada oma märkused teiste huvitatud isikute esitatud teabe kohta. Määruse artikli 21 lõikes 3 on samuti ette nähtud kõikide huvitatud isikute õigus olla nende taotlusel teatud tingimustel komisjoni poolt ära kuulatud.

44 Liidu huvide analüüsimine dumpinguvastaste meetmete kehtestamisel või säilitamisel on seega menetluslikust küljest väga piiritletud toiming, mis nõuab kõikide huvitatud isikute huvide kaalumist ning keeruliste majanduslike olukordade hindamist, mis tähendab liidu kohtu piiratud kontrolli.

45 Põhikohtuasjas ei ole siiski vaidlustatud seda, et asjaomased institutsioonid järgisid dumpinguvastase algmääruse artikli 21 lõigetes 2 ja 3 huvitatud isikutele, sealhulgas importijatele ette nähtud erinevaid menetlusõigusi, mis võimaldasid neil oma huve kaitsta selle hindamisel, kas dumpinguvastaste meetmete säilitamine on liidu huvides.

46 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu neljas küsimus, mida selgitavad T.KUP kirjalikud seisukohad, ei puuduta siiski liidu institutsioonidel lasuvate menetluslikku laadi nõuete järgimist, vaid liidu institutsioonide analüüsi, mille nad viisid läbi, et tuvastada liidu huvide olemasolu põhikohtuasjas kõne all olevate dumpinguvastaste meetmete säilitamise suhtes, ning täpsemalt tõendamiskoormist, mille nad panid importijatele, kes soovisid oma huvide tunnustamist, et saavutada nende meetmete kohaldamise lõpetamine.

47 Sellega seoses tuleb siiski meenutada, et kui institutsioonid peavad võtma arvesse kõiki olemasolevaid huve, tagades selle, et igal huvitatud poolel on võimalus oma seisukoht teatavaks teha, peavad viimati nimetatud esitama tõendid nende väidete põhjendamiseks. Dumpinguvastase algmääruse artikli 21 lõikes 7 on ette nähtud, et informatsiooni võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.

48 Neil asjaoludel ei saa institutsioonidele ette heita, et nad määruse nr 1294/2009 põhjenduses 502 leidsid, et kui puuduvad konkreetsed tõendid, mis tõendavad, et dumpinguvastaste meetmete säilitamine on ebaproportsionaalne koormus importijatele, ei pea nad täiendavalt analüüsima, kas nad peavad meetmed lõpetama.

49 Sellega seoses tuleb lisada, et eelotsusetaotluse esitanud kohus oma eelotsusetaotluses ega T.KUP oma kirjalikes seisukohtades ei esitanud ühtegi tõendit selle tõendamiseks, et järeldus importijatele ebaproportsionaalse koormuse puudumise kohta tugineb sisuliselt ebatäpsetele järeldustele.

50 **Kohtukulud**

51 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Esitatud küsimuste käsitlemisel ei tuvastatud ühtegi asjaolu, mis mõjutaks nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1294/2009 kehtivust, millega pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte.

Allkirjad